

Motion

1982/83:1413

Siri Häggmark m. fl.

Ett brosystem i Öckerö kommun

Öckerö kommun omfattar öarna i Göteborgs norra skärgård väster om Hisingen och är — fränsett Gotland — den enda kommunen i riket som inte har fast landförbindelse. Bebyggelsen i kommunen är lokaliserad till tätorter på tio öar, utspridda över ett relativt stort vattenområde. Bland Sveriges kommuner är Öckerö i detta avseende att betrakta som unik.

Mellan den sydligaste bebyggda ön, Fotö, och den nordligaste, Rörö, är avståndet ca 13 km. Även om avståndet kan synas kort i kilometer räknat, är det långt om man tar hänsyn till befintliga resmöjligheter. En resa med allmänna kommunikationsmedel mellan Fotö och Rörö tar normalt två timmar, om man planerar resan väl. Transportmedlen är först bilfärja mellan Fotö och Hönö, därefter buss från färjeläget till Burö färjeläge via Hönö Pinan färjeläge, sedan byte till bilfärja mellan Burö och Rörö. Befolkningen på den nordligaste ön, Rörö, har en timmes resväg till kommuncentret. Därtill kommer att den stora kommunala trafikkostnaden nödvändiggör begränsat antal dagliga förbindelser. Kommunen har således ett besvärligt läge från bl. a. intern kommunikationssynpunkt i sin egenskap av skärgårdskommun med befolkning på tio öar.

Huvudöarna — Hönö, Öckerö (kommuncentrum) och Hälsö — är inbördes sammanbundna med broar. Mellan Öckerö och Hisingen (Göteborgs kommun) finns statlig bilfärjeförbindelse liksom mellan Björkö och Hisingen. Norr om huvudöarna ligger Källö-Knippla, Hyppeln och Rörö. Övriga bebodda öar är Fotö (bilfärjeförbindelse med Hönö), Grötö och Kalvsund.

Av Öckerö kommuns yrkesverksamma är f. n. ca 2 700 utpendlare — främst till industrier i Göteborg. De som har skiftarbete drabbas av de besvärliga kommunikationerna så att övernattnig i Göteborg tidvis blir nödvändig.

Frågan om ett internt brosystem har därför varit aktuell länge. Det finns färdiga planer. "Broar inom Öckerö skärgård" var också med i statens vägverks flerårsplan för perioden 1970—1974 men "försvann" sedan både i flerårsplanen 1973—1977 och i långtidsplanen 1973—1982.

Vi anser att frågan bör aktualiseras på nytt. Problemen för de boende inom Öckerö ö-kommun har inte "försvunnit". På sikt lönar det sig att ersätta färjor med broar.

Vägverket fick i proposition 1980/81:20 om besparingar i statsverksamheten m. m. regeringens uppdrag att utreda möjligheterna till besparingar i färjtrafiken, bl. a. genom att bygga nya broar. Utredningen visade att det

fanns ett antal projekt där det inom relativt kort tid var lönsamt att ersätta färjetrafiken med bro.

För Öckerös del är kostnaderna för den interna båt- och färjetrafiken i dag drygt 9 milj. kr. och statens kostnader för färjetrafiken till fastlandet 13 milj. kr. En del av dessa kostnader blir även med ett brosystem kvar, men reduceras kraftigt, såväl för staten som för kommunen.

De statliga bilfärjorna behöver endast trafikera ett färjeläge, och kommunen behöver endast uppehålla båt- och färjetrafik till de nordligast belägna öarna.

Finansiering av brobygge på kapitalmarknaden och inbesparing av driftkostnaden är i detta fall ett alternativ som bör prövas.

Det passar väl in i den offensiva satsning på byggandet och skapandet av bättre kommunikationer som regeringen föreslagit. Den besvärliga situationen på arbetsmarknaden inom Göteborgsregionen motiverar också att detta projekt tas med i investeringsplanerna för 1983/84.

Vi hemställer med stöd av det i motionen anförda

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om åtgärder för att ersätta vissa färje- och båtförbindelser inom Öckerö kommun med broar.

Stockholm den 25 januari 1983

SIRI HÄGGMARK (m)

JENS ERIKSSON (m)

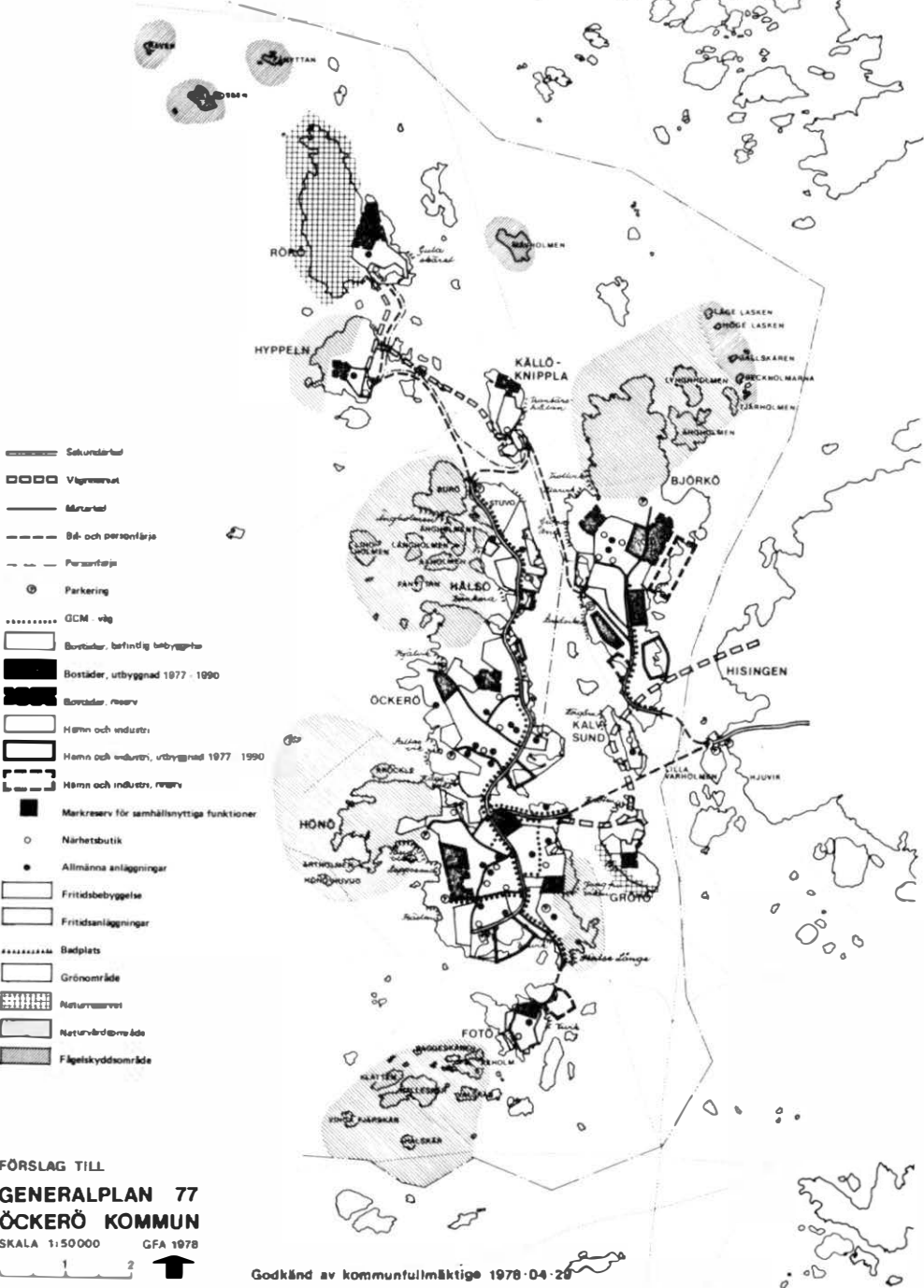
KJELL A. MATTSSON (c)

ELVING ANDERSSON (c)

KENTH SKÅRVIK (fp)

Bilaga

Godkänd ur sekretessynpunkt för spridning.
Statens kartmaterverk 1977.07.06.

FÖRSLAG TILL
GENERALPLAN 77
ÖCKERÖ KOMMUN
SKALA 1:50000 GFA 1978

Godkänd av kommunfullmäktige 1978-04-28